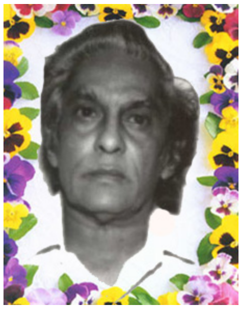

అడుగో అతడే హంతకుడు

– కొమ్మూరి సాంబశివరావు

(ప్రారంభం)

"**యస్! పోలీస్** కంట్రోల్ రూం" అన్నాడు రాత్రి డ్యూటీలో వున్న సార్జంటు.

"మోటార్ కార్ ఏక్సిడెంట్ జరిగింది. రిపోర్టు చెయ్యడానికి ఫోన్ చేస్తున్నాను."

"మీ పేరు?"

"రాజయ్యర్."

"చిరునామా?"

"మార్కెట్ వీధి, నెంబర్ 550, సైదాపేట."

"ఏక్సిడెంట్ ఎక్కడ జరిగింది?"

"గిండికీ, సైదాపేటకి మధ్య వున్న ఆలందూర్ రోడ్మీద."

"ఎవరయినా మరణించారా? ఎవరికయినా గాయాలు తగిలాయా? కారులో ఎంతమంది వున్నారు?" అడిగాడు పోలీస్ ఉద్యోగి.

"ఆఫీసర్! ఈ ఆక్సిడెంట్కీ, నాకూ ఏమీ సంబంధం లేదు. నేను యింటికి వెళుతూ చూశాను. ఏక్సిడెంట్ జరిగిన చోట ఎవరూ కనిపించలేదు. మీకు ఫోన్ చెయ్యడం పౌర ధర్మం కనుక టెలిఫోన్ చేశాను."

"థాంక్స్ సార్. వివరాలు చెప్పండి" అడిగాడు సార్జంట్ డైరీ ముందుకి లాక్కుని.

"గిండీ స్టేషన్ వద్ద నేను హోటల్ నడుపుతున్నాను. పన్నెండు గంటలకి హోటలు మూసి యింటికి బయలుదేరాను సైకిల్ మీద. రోడ్కి రెండు ప్రక్కలా బాగా లోతైన పల్లం వుంది. పల్లంలో ఏదో తగలబడడం గమనించి సైకిల్ దిగి చూశాను. అది మోటారు కారు. తలకిందులుగా వుంది. కారులోకానీ, చుట్టుపక్కలకానీ ఎవరయినా వున్నారేమోనని పిలిచి చూశాను. ఎవరూ పలకలేదు. దగ్గరే వున్న పబ్లిక్ టెలిఫోన్ బూత్కి వచ్చి మీకు ఫోన్ చేస్తున్నాను" అన్నాడు రాజయ్యర్.

"వెరీ మెనీ థాంక్స్ సార్. కాసేపట్లో పోలీస్ ఉద్యోగులు ఏక్సిడెంట్ జరిగిన చోటికి వస్తారు. దయచేసి మీరు అక్కడికి వెళ్ళి కాచుకోండి."

"ఆఫీసర్ చాలా ఆలస్యం అయింది. ఇంటికి వెళ్ళాలి."

"సారీ సార్! మీరు ఇంటికి వెళ్ళినా ఆఫీసర్లు ఎలాగూ వచ్చి మిమ్మల్ని పిలుస్తారు. కనుక ఏక్సిడెంట్ జరిగిన చోట కాచుకోవడం మంచిది. థాంక్స్ ఒన్స్ ఎగెయిన్" అని సార్జంట్ డిస్కనెక్ట్ చేసి, యింకో టెలిఫోన్ తీసి "ఆపరేటర్ రిపోర్ట్ మోటార్ కార్ ఏక్సిడెంట్. ఆలందూర్ రోడ్డు, గిండీ, సైదాపేట మధ్య. రిపోర్టెడ్ బై రాజయ్యర్" అని టెలిఫోన్ పెట్టేశాడు.

వెంటనే పోలీస్ వైర్లెస్ ఆపరేటర్ మైక్లో మాట్లాడడం ప్రారంభించాడు.

"ఎమర్జన్సీ పెట్రోల్ వ్యాన్ నెంబర్ ఎయిట్. రిసీవ్ మెసేజ్ ఎమర్జన్సీ పెట్రోల్ నెంబర్ ఎయిట్. రిసీవ్ మెసేజ్" అన్నాడు.

"పెట్రోల్ వ్యాన్ ఎయిట్ రిసీవింగ్ మెసేజ్. రిపోర్ట్."

"మోటార్ కార్ ఏక్సిడెంట్ బిట్వీన్ సైదాపేట అండ్ గిండీ. ఆలందూర్ రోడ్ రిపోర్టెడ్ బై రాజయ్యర్ రిసీవ్"

"మోటార్ కారు ఏక్సిడెంట్ బిట్వీన్ సైదాపేట అండ్ గిండీ" అన్నాడు పెట్రోల్ వ్యాన్ లోని సార్జంట్.

సైదాపేటకి, త్యాగరాయనగరానికి మధ్య అమౌంట్ రోడ్ మీద వున్నది పెట్రోల్ కారు రిపోర్ట్ వచ్చినపుడు. పెట్రోల్ వ్యాన్ డ్రైవర్ స్పీడ్ హెచ్చించాడు.

"అర్ధరాత్రిళ్ళు రోడ్డుమీద ఎవరూ లేనపుడు ఆక్సిడెంట్‌లు ఎలా జరుగుతాయో?" అన్నాడు సార్జంట్.

"వీధుల్లో ఎవరూ లేనపుడే బాగా స్పీడుగా వెళ్ళి ఏ టర్నింగ్‌లోనో కంట్రోల్ తప్పి ఆక్సిడెంట్ చేస్తారు" అన్నాడు డ్రైవర్.

సార్జంట్ చేతి గడియారం చూసుకున్నాడు. పన్నెండు గంటల పదినిముషాలయింది. డైరీలో రాసుకోవడం ప్రారంభించాడు.

"ఇక్కడే సార్" అన్నాడు డ్రైవర్ బ్రేక్ నొక్కి వాన్ ఆపి.

సార్జంట్ వాన్‌లోంచి దిగాడు.

"నా పేరు రాజయ్యర్. నేనే రిపోర్టు చేసింది" అంటూ రాజయ్యర్ సార్జంట్ దగ్గరికి వెళ్ళాడు. సార్జంట్ తలవూపి ముందుకి వెళ్ళాడు. కాలుతున్న మోటారుకారు అతనికి కనిపించింది. ఏక్సిడెంట్ ఎక్కడ జరిగిందని అడగవలసిన అవసరంలేదు. రోడ్డు పక్కన నిలుచుని కిందకి చూశాడు. పల్లంలో పడివున్నది కారు. మంటలు చల్లారాయి. పొగ మాత్రం వస్తోంది.

పెట్రోల్ వాన్ డ్రైవర్ వచ్చి సార్జంట్ పక్కన నిలుచున్నాడు.

"ఇంత విశాలమైన రోడ్డు వుండగా ఎలా పడిందంటావు ఆ కారు ఆక్కడ?" సార్జంట్ డ్రైవర్ని అడిగాడు.

"తాగివున్నాడేమో ఆ డ్రైవర్."

సార్జంట్ తలవూపి "కారులో ఎవరయినా వుంటే యీపాటికి మసి అయిపోయి వుండాలి. హెడ్‌క్వార్టర్స్‌కి రిపోర్ట్ చేసి అంబులెన్స్, ఫైర్ యింజన్ కావాలని చెప్పు."

పెట్రోలు కారు డ్రైవర్ తలవూపి వాన్ దగ్గరికి వెళ్ళాడు.

"పెట్రోలు వాన్ నెంబర్ ఎయిట్ రిపోర్టింగ్. మేజర్ మోటార్ కార్ ఏక్సిడెంట్. ఆలందూర్ రోడ్డు.. బిట్వీ సైదాపేట అండ్ గిండీ. అంబులెన్స్, ఫైర్ ఇంజన్ రిక్వయిర్డ్"

హెడ్ క్వార్టర్స్‌నించి వైర్‌లెస్ ఆపరేటర్ వార్త అందుకున్నానని తెలియచెయ్యగానే వాన్ డ్రైవర్ వెనక్కి తిరిగివెళ్ళాడు. సార్జంట్ పల్లంలోకి దిగి కారుని దగ్గర్నించి పరీక్ష చేయడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు.

"వద్దు సార్! కాలుజారితే చాలా ప్రమాదం. ఫైర్‌మెన్ వస్తారుగా" చెప్పాడు డ్రైవర్.

సార్జంట్ తలవూపి రాజయ్యర్ వైపు తిరిగి "మీరు చూసినప్పుడు మంటలు వస్తున్నాయా?" అడిగాడు.

"అవును అన్నాడు రాజయ్యర్.

"కారులో ఎవరూ లేరా?"

"నాకెలా తెలుస్తుంది. నేను కేకేశాను. ఎవరూ పలకలేదు."

"ఆ మంటని బట్టి మీరు యిక్కడికి వచ్చేముందు ఎంతసేపటి క్రితం కారు యీ పల్లంలో పడిందంటారు" అడిగాడు సార్జంట్.

రాజయ్యర్ ఆలోచించి "పదినిముషాలు అయివుండాలి" అన్నాడు.

అంతలో సైరన్ ఊదుకుంటూ అంబులెన్స్, అంబులెన్స్ వెనక ఫైర్ యింజన్, యింకో పోలీస్ వాన్ వచ్చి అక్కడ ఆగాయి.

పోలీస్ వాన్‌లోంచి ఇన్‌స్పెక్టర్ ఆఫ్ పోలీస్, కొందరు పోలీసు కానిస్టేబుల్స్ దిగారు. సార్జంట్ ఇన్‌స్పెక్టర్‌కి రిపోర్ట్ యిచ్చాడు. క్షణంలో ఫైర్‌మెన్ కింద పల్లంలోకి తాళ్ళనిచ్చెనలు వేసేశారు. హెల్మెట్స్ పెట్టుకుని అగ్నిమాపకదళం వారు పల్లంలోకి దిగారు. ఫోటోగ్రాఫర్లు ఫోటోలు తీస్తున్నారు. రోడ్డుకి, పక్కన పల్లానికి వున్న దూరం కొలుస్తున్నారు పోలీస్ కానిస్టేబుల్స్. ఏక్సిడెంట్ జరిగిన తర్వాత పోలీసులు జరపవలసిన తతంగం అంతా జరుగుతోంది.

2

కాలింగ్‌బెల్ చప్పుడు కాగానే పార్వతి లేచి కూర్చున్నది.

"అమ్మా! నాన్న వచ్చాడా?" అడిగింది పదేళ్ళ జయ.

"నాన్నే అయుండాలి" అని పార్వతి లేచి దీపం వెలిగించింది.

"అబ్బా! చాలా ఆలస్యం అయిందే.రెండు" అనుకుంటూ వెనక్కి తిరిగి చూసి "జయా! నువ్వు రావద్దు. వాళ్ళిద్దరూ లేస్తే ఎవరూ లేకపోతే భయపడతారు" అన్నది పార్వతి కూతురితో. అవతల మంచం మీద ఏడేళ్ళ కొడుకు రవి, నాలుగేళ్ళ పిల్ల ఉమ నిద్రపోతున్నారు.

"త్వరగా రా! నాకు భయం వేస్తోంది" అన్నది జయ.

"ఛ దీపం వెలిగించివుంటే నీకేమిటి భయం. పదేళ్ళదానివి" అని పార్వతి హాల్లోకి వెళ్ళింది.

అంతలో బజర్ మళ్ళీ బొయ్యిమన్నది. పార్వతి గబగబా వెళ్ళి తలుపు తీసింది.

"డాక్టర్ శ్రీనివాస్‌గారి యిల్లు యిదేనా?" అడిగాడు గుమ్మం అవతల నిలుచున్న మనిషి. పాంటు, షర్టు, కోటు వేసుకున్నాడు. అలాటి డ్రెస్‌లోనే యింకో మనిషి ఉన్నాడు అతని పక్కన.

"అవును డాక్టర్‌గారు యింట్లో లేరు" అన్నది పార్వతి.

"ఒక క్షణం మేము లోపలికి రావచ్చా?" అడిగాడు ఒకతను.

పార్వతి మొహం చిట్లించి "ఎందుకు? డాక్టరుగారు యింట్లో లేరు. ఎప్పుడు వస్తారో తెలియదు" అన్నది.

"మేము పోలీస్ ఆఫీసర్లం."

పార్వతి బిత్తరచూపులు చూసి "పోలీసులా?" అడిగింది.

"పోనీ వసారాలో దీపం వెలిగించండి" అంటూ అతను జేబులోంచి ఒక చేతిగడియారం, ఒక వుంగరం తీశాడు.

"ఏమిటివి?" అడిగింది పార్వతి.

"ఇవి మీ భర్తగారివేనా?" అడిగాడు వాటిని పార్వతికిచ్చి.

"అవును. ఇవి మీకు ఎలా వచ్చాయి?" పార్వతి గుండె దడదడమంటున్నది.

"నెంబర్ ఎం.ఎక్స్.వై 19998 కారు డాక్టర్ శ్రీనివాస్‌గారిదేనా?"

"అవును. ఏం జరిగింది?" అడిగింది పార్వతి ఖంగారుగా.

"మోటారు కారు ఏక్సిడెంట్ జరిగింది" అన్నాడు పోలీస్ ఆఫీసర్.

"కారు ఏక్సిడెంటా? ఆయనకు గాయాలు..."

"ఈ దుర్వార్త చెపుతున్నందుకు నన్ను క్షమించండి. డాక్టరుగారు ఏక్సిడెంట్‌లో మరణించారు."

పార్వతి కళ్ళప్పగించి మాటలేకుండా ఆ ఆఫీసర్ని చూసింది.

"ఏమిటీ? ఏమిటీ?" అడిగింది.

"ఇంట్లో మీ వాళ్ళు... తండ్రీ, తల్లీ పెద్దవాళ్ళు ఎవరూ లేరా?" అడిగాడు అతను.

"ఆయన ఏక్సిడెంట్‌లో పోయారా? నేను నమ్మను. నేను నమ్మను. ఎక్కడున్నారు ఆయన?" అరిచింది.

ఆ అరుపుకి పిల్లలు లోపల్నించి పరుగెత్తుకు వచ్చారు. పిల్లల్ని చూడగానే పార్వతికి దుఃఖం కట్టలు తెంచుకుని వచ్చేసింది. భోరున ఏడ్వడం మొదలు పెట్టింది. పిల్లలూ తల్లిని కావలించుకుని ఏడుస్తున్నారు.

ఎదురింట్లోవాళ్ళు, పక్క యింట్లో వాళ్ళు వచ్చారు ఆ గోల విని.

"డాక్టర్‌గారి తల్లిదండ్రులు, ఈమె తల్లిదండ్రులు ఎక్కడున్నారు? మేము కబురు పంపుతాము" అన్నాడు పోలీస్ ఆఫీసర్ పక్కింటి పెద్దమనిషితో.

"డాక్టర్‌గారి తల్లితండ్రులు లేరు. ఈమె తల్లితండ్రులు బెంగుళూరులో వుంటున్నారు. అడ్రస్ నాకు తెలియదు. ఆమెనే అడగాలి."

నలుగురు ఆడవాళ్ళు పార్వతిని సముదాయిస్తున్నారు. ఏమని ఓదారుస్తారు. ఏం చెపితే ఆమె దుఃఖం పోతుంది. ముగ్గురు పిల్లల్ని చూసి చూసి, కడుపు తరుక్కుపోయేటట్లు ఏడుస్తోంది.

బెంగుళూరులో వున్న ఆమె తల్లితండ్రుల చిరునామా ఎవర్నో అడిగి తెలుసుకుని పోలీస్ ఆఫీసర్లు వెళ్ళిపోయారు.

3

"యస్" అన్నాడు అసిస్టెంట్ కమీషనర్ ఇన్‌స్పెక్టర్ ఆంథోనీ లోపలికి రాగానే.

"డాక్టర్ శ్రీనివాస్ కారు ఏక్సిడెంట్ కేసుగురించి సార్"

"యస్ రిపోర్టు ఏది?"

"ఇదుగో సార్"

"దర్యాప్తు పూర్తయిందా?" అడిగాడు ఏ.సి.

"ఇది ఏక్సిడెంట్‌లా తోచడంలేదు సార్"

"ఏం?"

"కారు సైదాపేటనించి గిండీవైపు వెళుతూ ఆ పల్లంలో పడింది. దాదాపు పన్నెండు గంటల ప్రాంతంలో ఏక్సిడెంట్ జరిగివుండాలి.

తలవూపాడు ఏ.సి.

"రోడ్డు మీద టయిర్ గుర్తులని బట్టి యిరవైమైళ్ళ స్పీడుకన్నా వేగంగా వచ్చి వుండడానికి వీల్లేదు అని తేలింది."

"అలాగా!"

"కారు పల్లంలోకి పడిన చోట టయిర్ గుర్తులని బట్టి కారు నడుపుతున్నప్పుడు యింకా నెమ్మదిగా, అంటే రెండు మూడు మైళ్ళ స్పీడుకన్నా ఎక్కువ వుండి వుండదు."

"కారు వెనక్కి తిప్పుతున్నప్పుడు పడిందేమో?" అన్నాడు ఏ.సి.

"రివర్స్ గేర్‌లో లేదు సార్"

"వెనక్కి తిప్పడానికి, కాస్త వెనక్కి వెళ్ళి మళ్ళీ ముందుకి తిప్పుతున్నప్పుడు పడిందేమో?" అన్నాడు ఏ.సి.

"అలా జరిగివుండవచ్చు కానీ రేడియేటర్ కిందికి వుండేటట్లు నిలువునా పడింది. అలా పడినపుడు కారుకి నిప్పు అంటుకోవలసిన అవసరంలేదు. పెట్రోలు టాంక్ మూత తెరిచివుంది. వెనక వున్న పెట్రోలు టాంక్ వద్ద మంట ప్రారంభం అయి తర్వాత ముందుకి వ్యాపించిందని తేలింది."

"అనుమానానికి అంతేనా యింకేమైనా ఆధారాలున్నాయా?" అడిగాడు ఏ.సి.

"రాజయ్యర్ అంటే ఏక్సిడెంట్ రిపోర్ట్ చేసిన మనిషి గిండీనించి, సైదాపేట వైపు సైకిలు మీద వెళుతూ మంటలు చూశాడు."

"అవును. ఆ రిపోర్ట్ చూశాను."

"ఏక్సిడెంట్ జరిగిన చోటినించి అరఫర్లాంగు దూరంలో రాజయ్యర్‌కి ఎదురయ్యాడుట కాలినడకన గిండీవైపు వెళుతున్న ఓ మనిషి."

"ఎలా వున్నాడు ఆ మనిషి?" అడిగాడు ఏ.సి

"సూటు వేసుకున్నాడని మాత్రం జ్ఞాపకం వుంది రాజయ్యర్‌కి. అంతకన్నా వివరంగా ఆనవాళ్ళు చెప్పలేకుండా వున్నాడు."

"ఏక్సిడెంట్ జరిగిన చోటునించి గిండీవైపు వెళుతున్నాడన్నమాట ఆ మనిషి."

"అవును సార్! ఏక్సిడెంట్ జరిగిన ప్రదేశానికి, ఆ మనిషి రాజయ్యర్‌కి కనిపించిన చోటికి మధ్య యింకో రోడ్డు లేదు. అంటే కాలినడకన వెళుతున్న ఆ మనిషి కారుని చూసి వుండాలి."

"చూసినా రాజయ్యర్‌కి ఆ విషయం ఎందుకు చెప్పలేదనా?"

"అవును సార్. అదే అనుమానం. అంతేకాదు. కారు ఆ పల్లంలో పడిన తర్వాత కారు తలుపు తెరుచుకుని బయటికి రావడానికి డాక్టర్ శ్రీనివాస్‌కి చాలా వ్యవధి వుండి వుండాలి. అటువంటి ప్రయత్నం డాక్టర్ చెయ్యలేదని అనుకోవలసి వస్తోంది."

"ఎందువల్ల తన ప్రాణం కాపాడుకోవడానికి డాక్టర్ ప్రయత్నం చెయ్యలేదంటావు?" అడిగాడు ఏ.సి.

"రెండే కారణాలు కనిపిస్తున్నాయి సార్. ఒకటి ఆత్మహత్య. డాక్టర్ ఆత్మహత్య చేసుకోవడానికే ఆ కారులోంచి బయటికి రాలేదనుకోవాలి."

"రెండో కారణం?" అడిగాడు ఏ.సి.

"హత్య."

ఇన్ స్పెక్టర్ సందేహించాడు నిముషం పాటు.

"చెప్పండి యిన్‌స్పెక్టర్" ఏ.సి అడిగాడు.

"ఆత్మహత్యే అయ్యుండాలి సార్. రాజయ్యర్‌కి కనిపించిన మనిషి ఏక్సిడెంట్ విషయం రాజయ్యర్‌కి చెప్పకపోవడానికి అతనికి ఏవో కారణాలు వుండివుండవచ్చు. అత్యవసరంగా ఎక్కడికయినా వెళుతున్నాడేమో? పోలీస్ ఇన్వెస్టిగేషన్‌తో సంబంధం పెట్టుకోవడం యిష్టంలేకేమో? డాక్టర్‌కి శత్రువులుకానీ, హత్య చేసేటంత ద్వేషించేవాళ్ళు కానీ వున్నట్లు లేరు. డాక్టర్ మరణం వల్ల ఎవరికీ లాభం రాదు. అందువల్ల ఆత్మహత్య అని నా అనుమానం" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

ఏ.సి తలవూపి "హత్య జరిగిందేమోనని అనుమానం కలిగింది కనుక, హోమిసయిడ్ డిపార్టుమెంట్‌కి యీ కేసు పంపించడం మంచిదనుకుంటాను" అన్నాడూ.

"యస్ సార్"

"సరే నేను క్రైం డి.సి.కి పంపిస్తాను రిపోర్టు" అని డిప్యూటీ కమీషనర్‌కి టెలిఫోన్ చేశాడు.

4

"ఇటువంటి కేసులంటే నాకు ఏమాత్రం ఇష్టంలేదు" అన్నాడు డిటెక్టివ్ యిన్‌స్పెక్టర్ స్వరాజ్యరావు డాక్టర్ శ్రీనివాస్ కారు ఏక్సిడెంట్ కేసుకి సంబంధించిన రిపోర్ట్ అంతా చదివి సార్జంట్ శివంతో.

"ఎందుకు యిష్టంలేదు సార్?" అడిగాడు సార్జంట్.

"ఏక్సిడెంట్ జరిగినచోట యిప్పుడు ఏమీలేదు. కారు అక్కణ్ణించి తీసేశారు. శవమూ పూర్తిగా కాలిపోయింది. సాక్ష్యాలు ఏమైనా వుండివుంటే అన్నీ పోయాయి" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ స్వరాజ్యరావు.

"ఈ రిపోర్ట్‌ని బట్టి మీ అభిప్రాయం ఏమిటిసార్?" అడిగాడు సార్జంట్.

"ఆత్మహత్య అనే అనిపిస్తోంది."

"ఆ రాజయ్యర్ అనే అతనికి ఎవరో కాలినడకన ఎదురయ్యారుట. అతని సంగతి?"

"ఫలానా చోట ఓ కారు తగలబడుతున్నదని రాజయ్యర్‌కి చెప్పడానికిగానీ, తనే పోలీసులకి రిపోర్ట్ చెయ్యకపోవడానికి గానీ లక్షా తొంభై కారణాలు వుండివుండవచ్చు. అతనికేమీ సంబంధం వుండి వుండదు. నిజంగా అతను డాక్టర్‌ని హత్యచేసి వుంటే అంత అజాగ్రత్తగా రోడ్డుమీద నడిచి వెళతాడా? రాజయ్యర్ సైకిల్ మీద రావడం దూరాన్నించి చూసి ఏ చెట్టువెనకో దాక్కోడా?" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"అవును సార్. ఇప్పుడే మీరు దర్యాప్తు ప్రారంభిస్తారా?" అడిగాడు సార్జంట్.

"అవును. ఎందుకు ఆలస్యం? త్వరగా తేల్చిపారేస్తే సరి, పద"

"ఎక్కడికి?"

"డాక్టర్ భార్యని కలుసుకుందాం" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ స్వరాజ్యరావు.

"నేను డిటెక్టివ్ ఇన్‌స్పెక్టర్ స్వరాజ్యరావుని. శ్రీమతి పార్వతిగారున్నారా?" అడిగాడు ఇన్ స్పెక్టర్.

"ఉన్నది. రండి" అని హాల్లోకి తీసికెళ్ళి "పార్వతి నా కుమార్తె. నా పేరు చలపతిరావు. నిన్ననే నేనూ, నా భార్యా బెంగుళూర్‌నించి వచ్చాము. చాలా షాక్ అయ్యాం" అని 'పార్వతీ' అని కేకేశాడు.

ఒదులుగా జుట్టు ముడివేసుకున్నది. చామనఛాయ, సన్నగా పొడుగ్గా వున్నది. అందమైనదీ కాదు, అనాకారీ కాదు పార్వతి.

"మిమ్మల్ని ఈ దుఃఖ సమయంలో ప్రశ్నలు అడగడానికి వచ్చినందుకు క్షమించండి. కానీ తప్పదు" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"మీరు ఎన్ని ప్రశ్నలు అడిగినా ఏం లాభం? ఆయన మళ్ళీ రారు" అన్నది పార్వతి దిగులుగా.

అంతలో ముగ్గురు పిల్లలూ హాల్లోకి వచ్చారు.

"అమ్మా! పిల్లల్ని తీసుకెళ్ళు. వెళ్ళండి" అన్నది పార్వతి పిల్లలతో. ముగ్గురు పిల్లలూ తల్లినీ, ఇన్‌స్పెక్టర్నీ కళ్ళప్పగించి చూస్తున్నారు.

"వెళ్ళండమ్మా! వెళ్ళి ఆడుకోండి" అన్నాడు స్వరాజ్యరావు. స్వరాజ్యరావు గొంతు వినగానే బెదిరిపోయినట్లు ముగ్గురు పిల్లలూ లోపలికి పరిగెత్తారు.

"అడగండి.." అన్నది ఇన్‌స్పెక్టర్ని చూసి పార్వతి

"ఉన్నది వున్నట్లు నిర్మొహమాటంగా మాట్లాడతాను. క్షమించండి. మీవారు ఆత్మహత్య చేసుకున్నారేమోనని మాకు అనుమానంగా వుంది. పొరపాటున కారు పల్లంలో పడలేదని అనిపిస్తోంది. మీవారు ఆత్మహత్య చేసుకోవడానికి కారణాలు ఏమైనా వున్నాయా?" అడిగాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"ఆత్మహత్యా? ఆయన ఎందుకు ఆత్మహత్య చేసుకుంటారు?"

"బతుకుమీద ఎవరికి ఎప్పుడు విరక్తి కలుగుతుందో చెప్పటం చాలా కష్టం. డాక్టరుగారికి డబ్బు యిబ్బందులు ఏమైనా వున్నాయా?"

"లేవు. ఇది మా సొంత యిల్లు. చిల్లుకానీ అప్పులేదు. నాకు తెలిసినంతవరకూ ఆయన యెక్కడా అప్పు చెయ్యలేదు. బాంక్‌లో దాదాపు పదివేలరూపాయలున్నాయి. మంచి ప్రాక్టీసు వున్నది."

"మీకూ, డాక్టరుగారికీ మనస్పర్థలు ఏమైనా కలిగాయా?"

పార్వతి జాలిగా చూసింది ఇన్‌స్పెక్టర్ని. "మాకు పెళ్ళయి పన్నెండేళ్ళయింది. ఈ పన్నెండేళ్ళల్లో నేనూ ఆయన ఎన్నడూ ఒకళ్ళని ఒకళ్ళం ఒక మాట అనుకోలేదు. తిట్టుకుని పోట్లాడుకునే తత్వాలు కావు మావి. భార్యగా, నా పిల్లల తల్లిగా నేను నిర్వహించవలసిన బాధ్యతలు నిర్వహించేదాన్ని. మనస్పర్థలు ఎందుకు కలుగుతాయి?"

"వేరే యింకేదయినా కారణం వల్ల మానసిక వ్యథ అనుభవించేవారా?" అడిగాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"నాకు చెప్పలేదు. ఆత్మహత్య చేసుకునేటంత క్షోభపడుతున్నట్లు కనిపించలేదు ఎన్నడూ" అన్నదామె.

"క్షమించండి, కొంచెం ప్లెయిన్‌గా అడుగుతున్నందుకు. మరెవరైనా స్త్రీ వలలో పడి ఆయన యిబ్బందులపాలు అయ్యారా?"

"ఏమో? మరొక స్త్రీచేత ఆకర్షింపబడి వుండవచ్చు. అంతమాత్రాన ఆయన ఆత్మహత్య ఎందుకు చేసుకుంటారు?" అడిగింది.

ఇన్‌స్పెక్టర్ రెండు నిముషాలు మౌనంగా వుండిపోయాడు. "ఆయనకి విరోధులెవరైనా వున్నారా?" అడిగాడు.

"విరోధులా.. లేరు."

"చూడమ్మా! డాక్టరుగారు ఆత్మహత్య అయినా చేసుకునుండాలి, లేదా హత్య చెయ్యబడి వుండాలి. ఏక్సిడెంట్ మాత్రం కాదు ఆయన మరణానికి కారణం. మీరు సహకరిస్తే కానీ మేము ఏం చెయ్యలేము."

పార్వతి ఏడుస్తోంది.

"ప్లీజ్ ఏడవకండి"

"ఏడవక ఏం చెయ్యను? దుఃఖం ఎలా ఆపుకోను ఇన్‌స్పెక్టర్. ఆయన మరణించారు. ఇక రారు. మీరు ఎన్ని ప్రశ్నలు అడిగినా నేనెన్ని సమాధానాలు చెప్పినా ఆయన యిక రారు. నా పిల్లలకి యిక తండ్రిలేడు" ఏడుస్తోంది.

"క్షమించండి. మేము వెళ్ళివస్తాము" అని ఇన్‌స్పెక్టర్ లేచి నిలబడ్డాడు.

"ఒక విషయం మాత్రం నేను నిశ్చయంగా చెప్పగలను. ఆయన ఆత్మహత్య చేసుకునుండరు" అన్నది పార్వతి.

"థాంక్స్" అని ఇన్ స్పెక్టర్ వెళ్ళిపోయాడు.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments